

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **B. V.**, zastoupen advokátkou Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímlovou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na poříčním právu 1, Praha 2, o návrhu na obnovu řízení ukončeného pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2007 č. j. 4 Cad 26/2006 - 82 a rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2008 č. j. 6 Ads 43/2008 - 126, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2009 č. j. 4 Cad 139/2008 - 13,

t a k t o :

- I. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2009 č. j. 4 Cad 139/2008 - 13 **se zrušuje** a návrh na obnovu řízení ukončeného pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2007 č. j. 4 Cad 26/2006 - 82 **se odmítá**.
- II. Návrh na obnovu řízení ukončeného pravomocným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2008 č. j. 6 Ads 43/2008 - 126 **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Odměna ustanovené zástupkyně žalobce, advokátky Mgr. Dagmar Dřímlové Rezkové, se určuje částkou 4800 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal včas kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2009 č. j. 4 Cad 139/2008 - 13, jímž byl zamítnut jeho návrh na povolení obnovy řízení a rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že žalobce podal dne 4. 12. 2008 návrh na obnovu řízení podle § 111 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) do rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2007 č. j. 4 Cad 26/2006 - 82 a do rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2008 č. j. 6 Ads 43/2006 - 126. Uvedl, že oba soudy vzaly za základ svých rozhodnutí podvodně zfalšované tzv. zjištění Městského úřadu Čáslav, přičemž ignorují, že šlo o předem připravený podvod. Žalobcova matka byla zcela pomatená, nebyla schopna chápat, co se děje. Do její přízně se vnutila manželská dvojice, což navazovalo na jinou trestnou činnost vůči žalobci, která byla zinscenována policií, státním zastupitelstvím a soudy.

Městský soud zjistil ze spisu sp. zn. 4 Cad 26/2006 téhož soudu, že se žalobce domáhal žalobou přezkoumání rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5. 1. 2006 čj. 2005/68960-212, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 7. 11. 2005 čj. 7207/2005/SOC, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Čáslav a zároveň odejmuta dávka sociální péče – příspěvek při péči o blízkou či jinou osobu. Městský soud rozsudkem ze dne 8. 6. 2007 č. j. 4 Cad 26/2006 - 82 žalobu zamítl. Proti rozsudku podal žalobce kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 18. 11. 2008 č. j. 6 Ads 43/2008 - 126.

Městský soud odkázal na § 114 odst. 1 s. ř. s., podle něhož je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. Podle § 114 odst. 2 s. ř. s. není obnova řízení přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti. Městský soud proto podle § 118 odst. 2 s. ř. s. návrh usnesením zamítl, protože návrh na obnovu řízení je ve smyslu § 114 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřípustný.

Kasační stížnost stěžovatel opřel § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy o námitku nesprávného právního posouzení věci Městským soudem v Praze. Stěžovatel má za to, že jsou splněny podmínky přípustnosti návrhu na povolení obnovy řízení podle § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Navrhl proto, aby napadené usnesení Městského soudu v Praze bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud posoudil věc takto:

Městský soud patrně považoval řízení, které bylo vedeno u tohoto soudu pod sp. zn. 4 Cad 26/2006 a řízení o kasační stížnosti proti rozsudku v této věci, které bylo vedeno u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 26/2006, za jedno řízení. Tomu však nelze přisvědčit již proto, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Vychází-li Nejvyšší správní soud z tohoto právního názoru, nebyl Městský soud v Praze soudem příslušným k tomu, aby rozhodoval o návrhu na povolení obnovy řízení proti shora uvedenému rozsudku Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, protože podle § 113 s. ř. s.

k řízení je příslušný soud, který vydal rozhodnutí, proti němuž návrh na obnovu řízení směřuje. Tím je Nejvyšší správní soud.

Městský soud ve svém rozhodnutí vyšel z chybného výkladu § 118 odst. 2 s. ř. s., podle něhož shledá-li soud důvody pro povolení obnovy řízení, usnesením ji povolí; jinak návrh usnesením zamítne. Toto ustanovení se vztahuje na ty případy, kdy je návrh na obnovu řízení přípustný (§ 114 odst. 1 s. ř. s.) a nedopadá tedy na projednávanou věc. Městský soud měl rozhodnout o odmítnutí návrhu na obnovu řízení pokud jde o jeho shora uvedené rozhodnutí, protože návrh je podle soudního řádu správního nepřípustný (§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

Tyto skutečnosti vedly Nejvyšší správní soud k tomu, že postupoval podle § 110 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s., tedy zrušil napadené usnesení a sám rozhodl o odmítnutí návrhu na obnovu řízení. Rozhodl tak proto, že podle § 114 odst. 1 s. ř. s. je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. Ve věci, v níž se žalobce domáhal obnovy řízení, se však jednalo žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, nikoli o některý z případů uvedených v § 114 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o odmítnutí návrhu pro nepřípustnost (§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

Podle § 114 odst. 2 s. ř. s. obnova řízení není přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud jako soud příslušný (§ 113 s. ř. s.) proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. též pro nepřípustnost odmítl návrh na obnovu řízení ukončeného pravomocným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2008 č. j. 6 Ads 43/2008 - 126.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti k jeho žádosti ustanovena zástupkyně-advokátka. V tomto případě platí odměnu za zastupování a hotové výdaje zástupce stát. Nejvyšší správní soud přiznal zástupkyni stěžovatele odměnu za dva úkony právní služby po 2100 Kč [první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu; doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Dále byla zástupkyni stěžovatele přiznána náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč. Celková částka 4800 Kč bude zástupkyni zaplácena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu